

РЕШЕНИЕ

№ 7269

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **7992** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, във връзка с § 36 ПЗР на Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Р. С. Ц. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5 срещу мълчалив, а в последствие изричен отказ на Директора на Агенция „Митници”, обективиран чрез саморъчно поставена резолюция „Не” върху подадено от Ц. заявление от 13.07.2012 г., жалбоподателката да бъде назначена за държавен служител на подходяща длъжност по реда на § 36 ПЗР от ЗДСл. В жалбата, от съда се иска отказът да бъде преназначена на длъжността „Инспектор” да бъде отменен и преписката да бъде върната на компетентния административен орган за произнасяне със съответните задължителни указания. Твърди се, че Ц. е била възпрепятствана да подаде документите си и заявлението, защото от отдел „Човешки ресурси” на Митница Столична ѝ отговорили, че за длъжността „Инспектор” са предвидени нови, по-високи изисквания, на които тя не отговаря. Инвокирани са доводи, че притежаваната от жалбоподателката образователно-квалификационна степен професионален бакалавър е достатъчна, за да покрие изискванията за заемане на длъжността „Инспектор”. По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата не се явява лично. Упълномощеният от нея адвокат И. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени писмени бележки.

Отвeтникът по оспорването, в лицето на Директора на Агенция „Митници” не се явява. Процесуалните му представители, юрисконсулт Е. и юрисконсулт Д. оспорват

жалбата. Намират, че административният орган законосъобразно е отказал Ц. да бъде преназначена, поради това, че не отговаря на специфичните изисквания за заемане на длъжността. Подробни съображения са развити в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Р. С. Ц. е заемала по трудово правоотношение длъжността „младши митнически специалист“ в отдел „Акцизи“, при Митница Столична.

На 02.07.2012 г. Директорът на Агенция Митници е изпратил до Ц. писмо рег. № 94 РР/40, в което е посочил, че в 14-дневен срок от влизането в сила на нормативните промени, приети с Постановление № 129 от 26.06.2012 г. на МС, същата е длъжна да подаде писмено заявление по образец за назначаване на държавна служба, както и да приложи необходимите документи, съгласно Наредбата за документите за заемане на държавна служба.

Оспорващата е подала заявление вх. № Р94-0118 от 13.07.2012 г. до Директора на Агенция „Митници“, в което е поискала да бъде преназначена на подходяща за образованието ѝ „професионален бакалавър“ длъжност.

Върху посоченото заявление Директорът на Агенция „Митници“ собственоръчно е поставил резолюция „Не“.

Така на практика е постановен изричен отказ, жалбоподателката да бъде назначена на държавна служба по реда на § 36 ПЗР на ЗДСл, който представлява индивидуален административен акт, засягащ права и законни интереси на Р. Ц..

Като доказателства по преписката са приети, документи, съдържащи се в кадровото досие на жалбоподателката, включително диплома № 1875/1818 от 21.07.1979 г., издадена от Централен полувисш медицински институт, [населено място], от която е видно, че Р. Ц. е постъпила през 1977 г. и е завършила пълния двугодишен курс, придобивайки специалност „медицинска сестра“.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Заявлението на Ц. е подадено на 13.07.2012 г., като същата не е уведомена за решението на Директора на Агенция „Митници“, поради което е счела, че е налице мълчалив отказ да бъде преназначена на държавна длъжност по реда на § 36 ПЗР от ЗДСл. За поставената резолюция „Не“ няма данни Ц. изобщо да е уведомявана. Жалбата е подадена чрез административния орган на 08.08.2012 г. /вх. № 94РР/40/, т.е. в рамките на едномесечния преклузивен срок по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

По силата на § 9, ал. 1 от НПКДА, служителите, заемащи по трудово правоотношение длъжностите "главен митнически специалист", "старши митнически специалист" и

"младши митнически специалист" в Агенция "Митници" съгласно отменения Единен класификатор на длъжностите в администрацията, се преназначават на длъжността "инспектор" в Агенция "Митници" по служебно правоотношение при условията и по реда на [§ 36 от преходните и заключителните разпоредби на ЗДСл](#).

Според визираната разпоредба, когато една длъжност, която се изпълнява по трудово правоотношение, бъде определена с нормативен акт за заемане от държавен служител, в едномесечен срок от влизането в сила на акта лицето се назначава за държавен служител. Назначаването се извършва, ако служителят отговаря на изискванията на [чл. 7](#) и подаде заявление по [чл. 8](#) в 14-дневен срок от влизането в сила на нормативния акт.

В разглеждания казус основният спорен между страните въпрос е, дали Ц. е отговаряла на изискванията за заемане на длъжността „инспектор”.

Съгласно чл. 2 от НПКДА, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на [Закона за Министерството на вътрешните работи](#), на [Закона за отбраната и въоръжените сили на Р. Б.](#), на [Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража](#) или на [Закона за дипломатическата служба](#), въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

Едно от изискванията за заемане на длъжността „инспектор” в Агенция „Митници” – позиция 297, според класификатора на длъжностите в администрацията е притежаване на образователно-квалификационна степен бакалавър.

Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 1, б. „а” и „б” от Закона за висшето образование, системата на висшето образование организира обучение след завършено средно образование и се състои от следните степени - образователно-квалификационна степен "бакалавър", за придобиването, на която в съответствие с учебния план се изискват а) не по-малко от 180 кредита със срок на обучение не по-малък от три години - "професионален бакалавър по ..." и б) не по-малко от 240 кредита със срок на обучение не по-малък от 4 години - "бакалавър". Визираната норма налага извода, че е налице разлика в двете степени, най-малкото по отношение на продължителността на обучението. От друга страна, в § 5 от същия закон е посочено, че дипломи за полувисше образование, издадени от полувисши институти до влизането на този закон в сила, дават правата на завършили образователна степен "специалист по ...". В разглеждания случай е безспорно, че Ц. е завършила полувисш медицински институт и нейната образователно-квалификационна степен е именно „специалист”. Тази степен не може да се приравни нито на „бакалавър”, нито на „професионален бакалавър”, защото в Наредбата за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационните степени "бакалавър", "магистър" и "специалист" е направено ясно разграничение между тези степени. Срокът на обучението за „бакалавър” и „магистър” е съответно четири и пет години, докато за „специалист” е три години, а самото обучение се извършва за първите две степени във висшите училища, а за последната в колежа. Съществуват и ред други различия най-вече по отношение на целта на обучението и начина на провеждането му.

Във връзка с изложеното настоящият съдебен състав намира, че след приемането на НПКДА и Класификатора за длъжностите в администрацията, по отношение на Р. Ц. не са били налице предпоставки за преназначаването ѝ по реда на § 36 ПЗР на ЗДСл,

защото не е изпълнени всички условия, предвидени в чл. 7 от ЗДСл. Тя не е отговаряла на специфичните изисквания, предвидени в нормативните актове за заемане на длъжността „инспектор” в Агенция „Митници”, защото не притежава образователно-квалификационна степен „бакалавър”, поради което жалбата ѝ следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноси, като съдът намира за неоснователна претенцията за определянето им в размер от 500 лева, поради обстоятелството, че спорът няма материален интерес.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. Ц. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5 срещу мълчалив, а в последствие изричен отказ на Директора на Агенция „Митници”, обективиран чрез саморъчно поставена резолюция „Не” върху подадено от Ц. заявление от 13.07.2012 г., жалбоподателката да бъде назначена за държавен служител на подходяща длъжност по реда на § 36 ПЗР от ЗДСл.

ОСЪЖДА Р. С. Ц. със съдебен адрес: [населено място], Област С., [улица], с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията „Митници” сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 7992 по описа за 2012 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..